

ningsstyld. Ogsaa med Hensyn hertil har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet tiltræder i alt væsentlig Regeringsforslaget og finder det fuldstændig retfærdigt og rigtigt, at der gennemføres Ligning paa Bygningsstyld i disse Kommuner. Noget lignende er jo allerede indført med Hensyn til Handelspladser, og der er derved for disses Vedkommende afhjulpet en Mangel, som forekommer mig at være til Stede med Hensyn til Ligning af Kommunens Afgifter paa faste Ejendomme, idet saadanne Ejendomme ikke i nogen videre Grad ville komme til at svare noget egentligt Bidrag til de kommunale Udgifter, med mindre der kan paalignes Bygningerne selv en Afgift. Det er dette, dette Afsnit af Lovforlaget gaar ud paa, og Flertallet finder det rigtigt og retfærdigt; man kunde snarere sige, at det var uretfærdigt, at man ikke allerede tidligere har haft en saadan Skat, og at det har været en Lettelse for alle vedkommende, som var fuldstændig uberettiget, og som man derfor ikke burde blive staaende ved. Medens nu Flertallet er enigt i Lovforlagets Princip paa dette Punkt, mener man, hvad der jo ogsaa er Konsekvensen af de Bemærkninger, jeg nu har gjort, at der ikke vil være Grund til at lade Indtrædelsen af denne Bestemmelse vente i nogen Tid, og derfor har Udvalgets Flertal stillet Forslag om en Forandring i Lovforlagets § 35, saaledes at andet Stykke af denne Paragraf skulde udgaa. Derved vilde der opnaas, at Lovforlaget kom til at virke straks, saa snart det træder i Kraft, med Hensyn til Bygningsstylden, medens Regeringens Forslag gaar ud paa, at Bygningsstylden ikke skal træde i fuld Virksomhed før efter 12 Aars Forløb, at der altsaa i de første 12 Aar skal være en Nedsættelse. Oprindeligt forelagde Regeringen Lovforlaget saaledes, at Bygningsstylden straks skulde træde i Kraft, og naar Udvalgets Flertal foreslaar, at 2det Stykke af § 35 skal gaa ud, er det en Tilbagevending til Regeringens oprindelige Lovforslag paa dette Punkt.

Som jeg allerede har bemærket, kan Udvalget i alle væsentlige Punkter tiltræde den Ordning, Regeringen foreslaar med Hensyn til Bygningsstylden. Det kan jo siges, og det er blevet sagt, at det er vanskeligt at finde de især af Bygninger bestaaende Ejendommers virkelige Værdi. Den kan ikke altid sættes lig med Bygningernes Assurancé, og det er i det hele taget ingenlunde nogen let Sag at finde nogen virkelig retfærdig Vurdering deraf. Smidlemtid aabner jo Lovforlaget Udgang til at lade en Vurdering foregaa, og man maa hjælpe sig dermed,

naar man ikke kan komme det nærmere. Endvidere indeholder Lovforlaget en Bestemmelse om, at dersom bygningsstyldpligtige Bygninger staa ubenyttede, kan den afgiftspligtige fritages for at svare Bygningsstylden for hvert Fjerdingaar, i hvilket Bygningerne have staaet ubenyttede. Derved er man kommen ind paa noget lignende, som gælder med Hensyn til Bygningsafgift til Staten, som ligeledes bortfalder i den Tid, i hvilken Bygningerne ikke benyttes. Derimod har Udvalget ment at burde foreslaa, at visse Slags Bygninger skulde være fritagne for at svare den Slags Bygningsstyld, og har stillet et Endringsforslag under Nr. 40, som gaar ud paa, at Kirker og de Staten tilhørende tgl. Slotte og Palæer, og navnlig en hel Mængde Stoler og Undervisningsanstalter, skulle være fritagne for denne Afgift, hvad det høje Ting vistnok vil finde aldeles rimeligt og billigt. — Dernæst har man for at lette denne Afgifts Tryk paa Smaafolk, der eje mindre Ejendomme, foreslaaet, at det Beløb, hvormed Skatteværdien skal nedsættes, forøges fra 1,000 til 1,500, altsaa en Endring til § 30. Denne Endring vil være uden al Betydning, over for dem, der eje større Bygninger, men den vil være af en ret betydelig Virkning over for mindre, navnlig alle jmaa Ejendomme.

En principiel Endvending, som man har gjort mod Lovforlaget, er den, at den Kompensation med Ejendommenes Hartkorn, som følger af Bestemmelserne, vil kunne medføre, at de store Bygninger, navnlig Fabrikbygninger, ville komme i en mærkelig Stilling, forskjellig efter som de have et med stort Hartkorn betyngtet Jordtilliggende eller ikke. Man kunde tænke sig, at en Fabrikbygning var ret betydelig bestattet med Bygningsstyld, men at denne blev bortestamoteret, hvis der til Fabrikken indkøbtes et større Areal med betydeligt Hartkorn, og man kunde ogsaa tænke sig det omvendte. For at raade Bod paa denne Ulempe, der jo vil være en Mangel ved Loven, har Udvalgets Flertal stillet et Endringsforslag, hvorefter „Fabrikbygninger eller andre Bygninger med industrielt Njemed eller Bygninger, der tjene til Handels- eller Beværtningsdrift, alt tilligemed Tilbehør af Beboelsesbygninger og Udhuse, og som findes paa Jordlodder, der benyttes til Avlsbrug“, som Regel skulle betale fuld Bygningsstyld uden Hensyn til det Hartkorn, der hviler paa den Ejendom, hvorpaa de ere beliggende. Dog skulle Ejerne være berettigede til at lade beregne til Afdrag det Hartkorn, der, hvis en Udstykning fandt Sted, vilde falde paa den Grund, der ene og alene benyttes til Fabrikbygning. Det